

- Kendelsen af 13. juli 2011 i sag T-351/11, hvorved sagen blev afvist, ophæves.
- Appellantens søgsmål hjemvises til Retten, således at sagsøgeren kan gøre sine rettigheder gældende.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 69 og 73 i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

- Force majeure som følge af krig afbryder forældelsesfristen. De begivenheder, som appellanten stod over for i november 2010 i Côte d'Ivoire, udgør force majeure i henhold til artikel 45 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, idet krigstilstand bevirker, at fristerne i forhold til retsakter truffet af Rådet vedrørende appellanten afbrydes.
- Det foreliggende tilfælde af force majeure som følge af krig hindrede appellantens mulighed for frit at kunne udøve sin ret til at anlægge sag til prøvelse af retsakter, som åbenbart tilsidesætter grundlæggende rettigheder.
- De grundlæggende rettigheder og friheder har forrang for retssikkerhedsprincippet. Ved at anføre retssikkerhedsprincippet som begrundelse for at afvise appellantens søgsmål har Retten gjort indgreb i den grundlæggende ret til domstolsadgang og retten til forsvar. Appellanten er således blevet frataget sin ret til at blive hørt af en kompetent domstol.
- Frister, der tager hensyn til afstande, og søgsmålsfrister kan ikke gøres gældende i tilfælde af krig. Fristen under hensyn til afstanden og søgsmålsfristen kan ikke gøres gældende over for en adressat, der er bosat i en stat i åben krig. Sådanne frister kan kun finde anvendelse i fredstid og på det europæiske kontinent. Appellanten befinder sig imidlertid på et andet kontinent og den strenge håndhævelse af artikel 102 i Rettens procesreglement i det foreliggende tilfælde er uden tvivl en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Forrangen for artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Artikel 102 i Rettens procesreglement medfører, at enhver meddelelsesforpligtelse bliver virkningsløs, såsom den i traktaten om Den Europæiske Unions

funktionsmåde fastsatte, hvori bestemmes, at søgsmålsfristen begynder at løbe fra en retsakts meddelelse eller offentliggørelse eller fra det tidspunkt, hvor den pågældende har fået kendskab til den. Artikel 102 i Rettens procesreglement ser bort fra meddelelsesforpligtelsen, og den tager heller ikke hensyn til den dag, hvor appellanten faktisk har fået kendskab til retsakten, hvilket således begrænser ordlyden af og formålet med artikel 263 TEUF. Artikel 102 skader dermed de rettigheder, som er fastsat i og beskyttet ved traktaten, som har en højere juridisk værdi og som er pålagt de institutioner, der udgør Den Europæiske Union. Da de anfægtede retsakter i strid med artikel 263, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke er blevet meddelt appellanten, kan søgsmålsfristen følgelig ikke begynde at løbe før det tidspunkt, hvor appellanten fik kendskab til de retsakter, der er vedtaget vedrørende ham.

- Et alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder og friheder. Retssikkerhedsprincippet som fastslået af Retten bringer retssikkerheden som helhed alvorligt i fare, idet de borgere, som er bosat uden for Den Europæiske Union i et land i krig, ser sig ramt af sanktioner, som de ikke kan imødegå effektivt med deres søgsmålsret, idet de ikke har kendskab til sanktionen.
- Subsidiært har appellanten nedlagt påstand om annullation af de retsakter, som Rådet har vedtaget vedrørende appellanten, henset til den alvorlige karakter af tilsidesættelsen af de grundlæggende rettigheder og friheder. Eftersom de anfægtede retsakter tilsidesætter de grundlæggende friheder, som er beskyttet ved flere internationale traktater, tilkommer det Domstolen at annullere disse retsakter, idet deres ulovlighed er i strid med den fastsatte europæiske retsorden, og idet en søgsmålsfrist ikke kan gøres gældende på grund af den alvorlige karakter af tilsidesættelsen af de beskyttede grundlæggende rettigheder og friheder.

—————

Appel iværksat den 21. september 2011 af Affi Pascal N'Guessan til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 13. juli 2011 i sag T-352/11, N'Guessan mod Rådet

(Sag C-482/11 P)

(2012/C 6/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Affi Pascal N'Guessan (ved avocats L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas og M. Ceccaldi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Affi Pascal N'Guessans søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Kendelsen af 13. juli 2011 i sag T-352/11, hvorved sagen blev afvist, ophæves.
- Appellantens søgsmål hjemvises til Retten, således at sagsøgeren kan gøre sine rettigheder gældende.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 69 og 73 i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

- Force majeure som følge af krig afbryder forældelsesfristen. De begivenheder, som appellanten stod over for i november 2010 i Côte d'Ivoire, udgør force majeure i henhold til artikel 45 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, idet krigstilstand bevirker, at fristerne i forhold til retsakter truffet af Rådet vedrørende appellanten afbrydes.
- Det foreliggende tilfælde af force majeure som følge af krig hindrede appellants mulighed for frit at kunne udøve sin ret til at anlægge sag til prøvelse af retsakter, som åbenbart tilsidesætter grundlæggende rettigheder.
- De grundlæggende rettigheder og friheder har forrang for retssikkerhedsprincippet. Ved at anføre retssikkerhedsprincippet som begrundelse for at afvise appellants søgsmål har Retten gjort indgreb i den grundlæggende ret til domstolsadgang og retten til forsvar. Appellanten er således blevet frataget sin ret til at blive hørt af en kompetent domstol.
- Frister, der tager hensyn til afstande, og søgsmålsfrister kan ikke gøres gældende i tilfælde af krig. Fristen under hensyn til afstanden og søgsmålsfristen kan ikke gøres gældende over for en adressat, der er bosat i en stat i åben krig. Sådanne frister kan kun finde anvendelse i fredstid og på det europæiske kontinent. Appellanten befinder sig imidlertid på et andet kontinent og den strenge håndhævelse af artikel 102 i Rettens procesreglement i det foreliggende tilfælde er uden tvivl en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

— Forrangen for artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Artikel 102 i Rettens procesreglement medfører, at enhver meddelelsesforpligtelse bliver virkningsløs, såsom den i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte, hvori bestemmes, at søgsmålsfristen begynder at løbe fra en retsakts meddelelse eller offentliggørelse eller fra det tidspunkt, hvor den pågældende har fået kendskab til den. Artikel 102 i Rettens procesreglement ser bort fra meddelelsesforpligtelsen, og den tager heller ikke hensyn til den dag, hvor appellanten faktisk har fået kendskab til retsakter, hvilket således begrænser ordlyden af og formålet med artikel 263 TEUF. Artikel 102 skader dermed de rettigheder, som er fastsat i og beskyttet ved traktaten, som har en højere juridisk værdi og som er pålagt de institutioner, der udgør Den Europæiske Union. Da de anfægtede retsakter i strid med artikel 263, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke er blevet meddelt appellanten, kan søgsmålsfristen følgelig ikke begynde at løbe før det tidspunkt, hvor appellanten fik kendskab til de retsakter, der er vedtaget vedrørende ham.

— Et alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder og friheder. Retssikkerhedsprincippet som fastslået af Retten bringer retssikkerheden som helhed alvorligt i fare, idet de borgere, som er bosat uden for Den Europæiske Union i et land i krig, ser sig ramt af sanktioner, som de ikke kan imødegå effektivt med deres søgsmålsret, idet de ikke har kendskab til sanktionen.

— Subsidiært har appellanten nedlagt påstand om annullation af de retsakter, som Rådet har vedtaget vedrørende appellanten, henset til den alvorlige karakter af tilsidesættelsen af de grundlæggende rettigheder og friheder. Eftersom de anfægtede retsakter tilsidesætter de grundlæggende friheder, som er beskyttet ved flere internationale traktater, tilkommer det Domstolen at annullere disse retsakter, idet deres ulovlighed er i strid med den fastsatte europæiske retsorden, og idet en søgsmålsfrist ikke kan gøres gældende på grund af den alvorlige karakter af tilsidesættelsen af de beskyttede grundlæggende rettigheder og friheder.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 17. oktober 2011

— SIA »Mednis« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-525/11)

(2012/C 6/08)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts